

at disse ikke gør sig skyldig i overtrædelse af denne lov. Begås sådan lovovertrædelse af et barn under 15 år, straffes den tilsynsførende for overtrædelsen, såfremt den er begået med hans vidende, uden at han har forsøgt at forhindre det.

Skyldes det grov uagtsomhed fra den tilsynsførendes side, at han har været uvidende om den af barnet begåede overtrædelse, straffes han med bøde eller hæfte.

I de efterfølgende §§ 21—23 bestemmes bl. a., at loven ikke gælder for Færøerne, at den træder i kraft 3 måneder efter kundgørelsen i lovtidende, og at den afløser den hidtidige dyreværnslov samt straffelovens § 196.

Under lovforslagets behandling i landstinget blev i dette afsnit bl. a. § 20 — en bestemmelse, der er ny i forhold til den tidligere dyreværnslov — ændret noget.

I landstingsudvalgets betænkning udtales bl. a.:

„Der er i udvalget enighed om, at spørgsmålet om en revision af den gældende *vivisektionslovgivning* ikke hører ind under en revision af den gældende lov om værn for dyr, idet der gælder en særlig lov — lov af 13. marts 1891 — for vivisektion, i tilslutning til hvilken der under 27. april 1929 er udsendt en bekendtgørelse af justitsministeriet angående tilsyn med benyttelse af vivisektionstilladelser. Med denne bekendtgørelse har udvalget gjort sig bekendt. På den anden side finder udvalget, at det vil være naturligt, at de gældende regler om vivisektion tages op til revision, og henstiller til justitsministeren, at dette sker.

Udvalget henstiller endvidere til justitsministeren, at der føres nøje *tilsyn med, at de for transport af levende dyr gældende regler overholdes*, og at dette indprentes politimyndighedernes.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om *sikring af dyr ved ildebrande*, men erkender, at dette spørgsmål hører under brandpolitiloven.

Udvalget vil dog henstille til justitsministeren at virke for, at der af de midler, der ventes udlånt fra Marshallhjælpen, ydes lån også til sikring af lofter over stalde.

Udvalget er klar over, at også spørgsmålet om *skydning af storvildt* m. m. nærmere hører ind under en anden lov, nemlig jagtloven, end under denne lov, men da jagtforeningerne har lagt så megen vægt på at få dette spørgsmål afgjort, og da det formentlig må anses for rigtigt, at skydning af storvildt med hagl indebærer betydelige muligheder for